

Arrest

nr. 299 076 van 20 december 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. TCHIBONSOU
Square Eugène Plasky 92/6
1030 BRUXELLES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 18 december 2023 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot terughrijving van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 december 2023 (bijlage 11), van diens beslissing van dezelfde datum tot intrekking van een visum en van diens beslissing van dezelfde datum tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2023, om 13.30 uur.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. TODTS, die *loco* advocaat E. TCHIBONSOU verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaten T. BRICOUT en C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster arriveerde op 14 december 2023 met vlucht SN358 op de nationale luchthaven te Zaventem. Zij was in het bezit van een paspoort met een visum type C. Bij een controle door de met grenscontrole belaste autoriteiten bleek verzoekster niet in staat te zijn de documenten vereist om het doel van haar verblijf en haar verblijfsomstandigheden te staven, voor te leggen.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 14 december 2023 een beslissing tot intrekking van een visum, een beslissing tot teruggrijving en een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats. Deze beslissingen vormen de bestreden beslissingen.

1.3. Verzoekster diende op 19 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

2. Over de rechtsmacht van de Raad

Inzake de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats dient te worden opgemerkt dat deze beslissing werd genomen met toepassing van artikel 74/5, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en dat een vreemdeling, overeenkomstig artikel 71, tweede lid van dezelfde wet, tegen een dergelijke beslissing een beroep kan instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats in overeenstemming is met de wet.

Het beroep is dan ook onontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot intrekking van een visum.

Er moet worden gesteld dat artikel 39/82, § 4, tweede lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.” (eigen onderlijning).

Uit deze bepaling kan niet worden afgeleid dat wanneer een vreemdeling de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot intrekking van een visum – een beslissing die niet als verwijderings- of teruggrijvingsmaatregel kan worden beschouwd – wenst te verkrijgen, hij de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan aanwenden.

De Raad kan bijgevolg slechts besluiten dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet kan worden aangewend ten aanzien van een beslissing tot intrekking van een visum en dat de vordering in de mate dat ze betrekking heeft op deze beslissing dient te worden verworpen.

4. Onderzoek van het beroep gericht tegen de beslissing tot teruggrijving.

De Raad dient te duiden dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Het belang betreft een ontvankelijkheidsvoorwaarde waaraan ook dient te worden voldaan bij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging (cf. W. WEYMEERSCH, “Het moeilijk te herstellen ernstig

nadeel.” in G. DEBERSAQUES, M. VAN DAMME, S. DE CLERCQ en G. LAENEN (eds.), *Rechtsbescherming door de Raad van State 15 jaar procedurele vernieuwing*, Brugge, die Keure, 2004, 161.)

In casu staat het niet ter discussie dat verzoekster op 19 december 2023 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dat dit verzoek nog in behandeling is bij de diensten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De Raad wijst er verder op dat artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot teruggrijving kan gedwongen worden uitgevoerd ten aanzien van de verzoeker vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming, en tijdens de behandeling van dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van de verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3.”

De bestreden beslissing is een beslissing tot teruggrijving en er blijkt niet dat verzoekster zich in een situatie zoals bedoeld in artikel 57/6/2, § 3 van de Vreemdelingenwet – waarin sprake is van een herhaald verzoek om internationale bescherming – bevindt. De mogelijkheid om over te gaan tot de gedwongen tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is derhalve, gezien het ingediende verzoek om internationale bescherming, actueel reeds geschorst.

Aangezien de uitvoering van de bestreden beslissing tot teruggrijving heden reeds is geschorst kan niet worden vastgesteld dat verzoekster een belang heeft bij haar vordering om deze beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te laten schorsen. Bijgevolg is de vordering tot schorsing van de beslissing tot teruggrijving onontvankelijk.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

mevr. S. HERBOTS,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

S. HERBOTS

G. DE BOECK